

Sygn. akt I CSK 119/07

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku T.K. i M.K.

przy uczestnictwie L.K., G.K., [...] i Miasta W.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 maja 2007 r.,

na skutek skarg kasacyjnych uczestników postępowania L.K. i G.K. oraz Miasta W.

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 31 października 2006 r., sygn. akt [...],

- 1. odmawia przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej uczestnika postępowania Miasta W.;**
- 2. odrzuca skargę kasacyjną uczestników postępowania L.K. i G.K.**

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie istnienia przynajmniej jednej z okoliczności wymienionych w tym przepisie, przy czym, jak wynika z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., strona skarżąca, wnioskując o przyjęcie skargi do rozpoznania, jest obowiązana wskazać i uzasadnić przyczyny przemawiające za przyjęciem skargi kasacyjnej. Braki formalne w tym zakresie są nieusuwalne i powodują odrzucenie skargi kasacyjnej (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.). Skarga kasacyjna wniesiona niniejszej sprawie przez pełnomocnika uczestników postępowania L.K. i G.K. zawiera wprowadzie wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, ale ograniczony do stwierdzenia, że „w sprawie występują istotne zagadnienia prawne dotyczące instytucji zasiedzenia i oceny prawnej skuteczności przerwania biegu terminu zasiedzenia poprzez dokonanie czynności mających moc ugody sądowej oraz poprzez decyzje administracyjne”. Takie ujęcie wniosku nie spełnia wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 3 w związku z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Poza tym skarga kasacyjna nie zawiera uzasadnienia wspomnianego „wniosku”.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.